

נחל זהר

פירושים וחיידושים בספר הזהר הקדוש
על סדר פרשת השבוע

על פי ההקדמות אשר בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מברסלב זצוק"ל

בוהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמים

להבין דרך הלימוד ומטרת עלון זה נא עיין בהקדמה בגב העלון

תרגום ללשון הקודש

זהר הקדוש - חוקת קפ:

דבר אל בני ישראל ויִקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה. פָּרָה זוּ בָּאָה לְטַהֵר. לְטַהֵר לְטֹמְאִים. פָּרָה שֶׁמְקַבֵּלֶת מִהַשְׂמָאל. וּמִי הוּא לְשִׂמְאֵל? שׁוֹר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל א) וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְׂמָאל. אֲדָמָה – סְמוּקָה כְּשׁוֹשְׁנָה, שְׁכַתוּב (שיר השירים ב) כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחֹחוּסִים. אֲדָמָה – גְּזֵרֶת תְּדִין.

רעיא מהימנא – פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם וְגו'. אֲסוּר לְהַרְשׁ בְּשִׁבְתַּת חֲרִישָׁה שֶׁל שׁוֹר, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קכט) עַל גְּבֵי חֲרָשׁוֹ הַרְשִׁים. וְשִׁכְנִינָה תַּחְתּוֹנָה הִיא פָּרָה אֲדָמָה – מִצַּד הַגְּבוּרָה. תְּמִימָה – מִצַּד תַּחֲסֹד, שְׁהוּא דְרָגַת אַבְרָהָם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (בראשית יז) הִתְחַלַּף לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם – מִצַּד הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל – מִצַּד שִׁכְנִינָה עֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא חֲרוּת. בְּמָקוֹם שְׁהִיא שׁוֹלֵטָה, וְהָזֵר תִּקְרַב אֵין לֹא רְשׁוּת לְצַד הָאָחֵר לְשַׁלֵּט, לֹא שְׁטָן וְלֹא מִשְׁחִית וְלֹא מְלָאָךְ הַפְּנוּת, שְׁהֵם מִצַּד הַגְּיָהָנָם. (ע"כ רעיא מהימנא).

תְּמִימָה, מַה זֶה תְּמִימָה? כְּמוֹ שֶׁשְׂנִינּוּ, שׁוֹר תָּם וְשׁוֹר מוּעֵד. שׁוֹר תָּם דִּין רָפָה. שׁוֹר מוּעֵד דִּין קֶשֶׁה. גַּם כִּף תְּמִימָה דִּין רָפָה, גְּבוּרָה תַּחְתּוֹנָה, זֹהֲרֵי תְּמִימָה. גְּבוּרָה עֲלִיּוֹנָה, זֶהוּ דִּין קֶשֶׁה, וְהִיא יָד הַחֹזֶקֶת תִּקְיָפָה.

אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ד) בְּלֶךְ יִפָּה רַעֲיָתִי וּמוּם אֵין בָּהּ. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל, עַל כְּתוּב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל ב כג) וּנְאֻם הַגְּבֵר הַיּוֹסֵם עַל. מַה הַפְּעֵם? מִשׁוּם שְׁהִיא (שם כ) שְׁלֵמִי אֲמוּנִי יִשְׂרָאֵל, וְעָלֶיהָ לֹא הִיא, אֵלָּא עֲמָה. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל, הֵינּוּ שְׁכַתוּב (עמוס ה) בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל. (בראשית כד) בְּתוֹלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה.

דבר אל בני ישראל ויִקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה, הִיא פָּרָה לְדִבּוּתָא קַא אֶתְיִיא. לְדַבְּרָה לְמִסְאָבֵי. פָּרָה דְקַבִּילַת מִן שְׂמָאֵלָא. וּמִזֵּן הוּא לְשִׂמְאֵלָא. שׁוֹר. כְּמַה דְאֶת אֲמֵר, (יחזקאל א) וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְׂמָאל. אֲדוּמָה, סוּמְקָא כְּוּוּרְדָא. דְכַתִּיב, (שיר השירים ב) כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחֹחוּסִים. אֲדוּמָה: גְּזֵרֶת דִּינָא.

רעיא מהימנא – פָּרָה אֲדוּמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם וְגו', אֲסוּר לְהַרְשׁ בְּשִׁבְתַּת חֲרִישָׁה דְשׁוֹר, דְאֶתְמַר (תהלים קכט) עַל גְּבֵי חֲרָשׁוֹ הַרְשִׁים. וְשִׁכְנִינָה תַּחְתּוֹנָה, הִיא פָּרָה אֲדוּמָה, מִסְטָרָא דְגְבוּרָה. תְּמִימָה מִסְטָרָא דְחֶסֶד, דְאִיהוּ דְרָגַת דְאֲבְרָהָם, דְאֶתְמַר בִּיהַ (בראשית יז) הִתְחַלַּף לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם, מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמִצְעִיתָא. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל, מִסְטָרָא דְשִׁכְנִינָה עֲלָאָה, דְאִיהוּ חֲרוּת. בְּאֶתְרֵי דְאִיהוּ שְׁלֵטָא, וְהָזֵר תִּקְרַב לִית רְשׁוּ לְסְטָרָא אַחְרָא לְשַׁלֵּטָאָה. לֹא שְׁטָן, וְלֹא מִשְׁחִית, וְלֹא מְלָאָךְ הַפְּנוּת, דְאֵינּוּן מִסְטָרָא דְגִיָהָנָם. (ע"כ רעיא מהימנא).

תְּמִימָה, מַאי תְּמִימָה. כְּמַה דְתַנִּינּוּ, שׁוֹר תָּם וְשׁוֹר מוּעֵד. (קס"ג ע"ב) שׁוֹר תָּם דִּינָא רַפִּיָא. שׁוֹר מוּעֵד דִּינָא קֶשֶׁיָא. אִיהַ הַכָּא תְּמִימָה דִּינָא רַפִּיָא, גְּבוּרָה תַּחְתּוֹנָה, דֹּא הִיא תְּמִימָה. גְּבוּרָה עֲלָאָה, דֹּא הִיא דִּינָא קֶשֶׁיָא, וְהִיא יָד הַחֹזֶקֶת תִּקְיָפָא. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם, כְּמַה דְאֶת אֲמֵר (שיר השירים ד) בְּלֶךְ יִפָּה רַעֲיָתִי וּמוּם אֵין בָּהּ. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל. עַל כְּתוּב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל ב כג) וּנְאֻם הַגְּבֵר הַיּוֹסֵם עַל. מִאי טַעְמָא. כְּגִין דְהִיא שְׁלֵמִי אֲמוּנִי יִשְׂרָאֵל, וְעָלֶיהָ לֹא הִיא אֵלָּא עֲמָה. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל, הֵינּוּ דְכַתִּיב, (עמוס ה) בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל, (בראשית כד) בְּתוֹלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה.

בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל (כמוכא בפירש"י פרשת וישלח):

ב וְלִהְיוּ לְעֵדוּת בְּחִינַת קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲכָשׁוּ בְּגִלוּת, שְׁהִיא תַּחַת יַד הַסְּמִרָא אַחְרָא, וְאֵין יִכְלֹת כְּקִדְשָׁתָהּ לְהַתְּגַלּוּת, אִי-עֲלִי-פִיכּוֹן וּכְלִינּוֹן לְגִלוּת וְלִהְיוּ לְעֵדוּת קְדֻשָׁתָהּ אֶפְלוּ בְּגִלוּת הַמֵּר הָזֶה, בְּבַחֲנִית (ויקרא כו): וְאִף גַּם זֹאת בְּאַרְצֵי אֲיִבְיָהֶם; הֵינּוּ אֶפְלוּ בְּגִלוּת הַמֵּר, וּכְלִינּוֹן לְגִלוּת בְּחִינַת "גַּם זֹאת". וְעֲלִי-יָדִי מַה וּכְלִינּוֹן לְהַמְשִׁיךְ אֶת קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עֲלִי-יָדִי הַתְּנוּצְצוֹת אִזֵּר זְכוּת אַבּוֹת, כְּמֹאמֵר הַזֶּהֱרֵר (שְׁלַח דף קע"ד): בְּאֶתֶר דְאִית תְּמָן אַבּוֹת, אִית תְּמָן שְׁכִינָתָא; בְּבַחֲנִית (שם): וְזִכְרֹתֵי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְכוּ' וְהָאֶרֶץ אֲזַכֵּר. בְּשִׁמְתֵּנוּצִיז אִזֵּר זְכוּת אַבּוֹת, אִזֵּי

ליקוטי מוהר"ן

ובו מביא מעט ממאמר הזהר על הפרשה

תורה נ"ח

לשון רבנו זכרוננו לברכה

אִיתָא בְּמִגְרָא (נדה כד): אֲבָא שְׂאִיל אֲמֵר: קוּבַר מֵתִים חֵייתִי, פֻּעַם אַחַת רַצְתִּי אַחַר צְבִי, וְנִכְנַסְתִּי בְּקוֹלֵית שֶׁל מֵת וְכוּ':
א דע, כִּי לְרֵאוּת בְּמִפְלֶתֶם שֶׁל רִשְׁעִים אֵי אֲפֻשֶׁר אֵלָּא עֲלִי-יָדִי בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּבַחֲנִית (תהלים קו): שֶׁב לִימִינִי עַד אֲשִׁית אוֹיְבֶיךָ חֶדֶם לְרַגְלֶיךָ. יְמִין זֶה בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת בְּגִמּוּן, כִּן יְמִין, שְׁנוֹלֵד

נתגלה קרשת ארץ־ישראל, ולא די שהאדם נצול מהרשע, אלא גם רואה בהרשע מה שהרשע רצה לראות בו:

ג. פי הרשעים ממשיכים בחינת רע עין על שונאיהם, בחינת (ברכות ז): ולא עוד, אלא שרואה בשונאיו. והאדם נצול מרע עין הזה עלידי למוד זכות שלמד על הרשע. כי גם הקדוש־ברוך־הוא מלמד זכות על הרשע, בשביל להציל את הצדיק מרע עין של הרשע. וזה שאמר חכמינו זכרונם לברכה (שם): ולא עוד אלא שזוכה בדין, שונאמר: מרום משפטיה מנגדו. וזאת הזכיה שזוכה בדין, שמלמדו עליו זכות, עלידידיה נצול הצדיק מרע עין של הרשע. כי לסלק הדין והמשפט, צריך לזה התגלות הדין, בבחינת (דברים לב): ותאחז במשפט ידי; שלא לשלט על הרשע. וכשתגלה יד ה', אזי נעשה צל, שבו נתפסה הצדיק מארס של הרע עין, בבחינת (ישעיה נא): ובצל ידי כפיתיה. פי הרשעים בגלות המור הזה, עיניהם לטושים פראי מוצק, וארס עיניו מביטים למרחוק, בבחינת (תהלים כב): המה יביטו יראו בי; ועלידי הצל פהו מאור עיניו ונחשכים, שאין הארס שלהם יכול להזיק. אבל הצדיקים שמאור עיניהם בזמן הזה קטן, בבחינת (ישעיה מב): מי עור במשלים; ועלידי הצל נתחזק מאור עיניהם, כדרך חלושי הראות שאינם יכולים לראות היטב בשאור חזק וגדול, וצדיקים לצל פדי שייכלו לראות. וזהו (תהלים לו): צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, הינו עם רע עין כנל, ודי לא יעזבנו בידו. בידו דיקא, הינו בהתגלות יד ה' כנל. ועלידי מה נתגלה יד ה', עלידי: ולא ירשיענו בהשפטו – עלידי בחינת: ותאחז במשפט ידי, בחינת: מרום משפטיה כנל. פי עלידיה פהו מאור עיני הרשע, בבחינת (ישעיה כח): שגו בראיה, עלידי פקו פליחה, זהו בחינת משפט, שזוכה בדין, עלידיה שגו בראיה, נחשף מאור עיני כנל. ועלידי הצל נתחזק מאור עיניו של הצדיק כנל, ויכול לראות למרחוק, בבחינת (תהלים ככא): אשא עיני אל ההרים, ורואה ומשיג צדקתו של השם ותברכה, ויכול לידע ולהבין פי ה' הצדיק, אהיעלפי שהרשע זוכה בדין, ואין זה ממדת הצדק, ורואה שהצדק שהקדושי ברוך־הוא מצדיק את הרשע במשפטו, זהו צדקתו של הקדוש־ברוך־הוא, (שמות כג) פי לא אצדיק רשע. וזהו: אשא עיני אל ההרים, זהו בחינת צדקתו של הקדוש־ברוך־הוא. בבחינת (תהלים לו): צדקתך כהררי אל, אהיעלפי שמשפטיה כבוש בתהום רבה:

ד. ועל ידי חזק הראיה של הצדיק, שרואה צדקת ה', נתחזק אמונתו, ויכול להתפלל, פי לבו נתפשט מעקמומיותו, שהיה לו קדם שראה צדקת ה', פי עלידי הצדקות של ה' שרואה, נתפשט הלב מעקמומיותו ונתישר, בבחינת (שם): וצדקתך לישרי לב. פי מתחלה נעקם לבו מלהאמין בשלמות בהשם ותברכה, פי היה נדמה לו שענות, הם ושולם, הקדוש ברוך־הוא את הדין; אבל עכשו שרואה צדקות ה', נתישר לבו בשלמות אמונה, ואז מחזק את עצמו, ומתפלל על צרכיו. פי עקר התפלה היא עלידי אמונה, שמאמין שהכל ברשות הקדוש ברוך הוא, אפלו לשנות הטבע, ואין הקדוש־ברוך־הוא מקפח שכן כל בריה, פי צדיק ה'. וזהו בחינת (תהלים קיט): אודך בישר לבב – עלידי ישרת לב, שהיא בחינת אמונה, נעשה בחינת תפלה: וזהו בחינת פרה אדמה, כמאמר הזוהר (חוקת דף קפ): פרה דקבילת משור. פרה, זהו בחינת תפלה, בחינת (הושע יד): ונשלמה פרים שפתינו. דקבילת משור, בחינת הסתכלות, לשון (במדבר כד): אשורנו ולא קרוב. פי על ידי בחינת אשא עיני אל ההרים כנל, נעשה בחינת תפלה. וזהו: אדמה תמימה. אדמה, דא גזרת דינא. תמימה, דא שור תם, דינא רפוא (כ"ש כוזהר שם). הינו שרואה שהקדוש־ברוך־הוא מחליש כח הדין, בבחינת: ותאחז במשפט ידי; אשר לא עלה עליה על, דא שלומי אמוני ישראל (גם זה שם כוזהר הנ"ל). זהו בחינת חזק אמונה, בחינת תפלה, שנעשה על ידי חזק הראיה כנל, בחינת: וצדקתך לישרי לב כנל:

ה. וזהו בחינת עפר ואפר הנאמר בפרה. פי בחינת התפלה, צריכה לבחינת עפר ואפר. פי צריך להכניע הרע, הן בפרט הן בכלל, תחת הטוב, בבחינת (מלאכי ג): ועפותם רשעים פי יהיו אפר תחת כפות רגליכם. וזה בחינת אפר שיש בבחינת התפלה. ורגל זה בחינת תפלה, בבחינת (תהלים כז): רגלי עמדה וכו'. הרע שבפרט, הינו גופו המגושם והמרו, ובטל בשעת תפלה. כמו חסידים הראשונים, שהיה להם בשעת תפלה התפשטות הנשמיות. והרע שבכלל, הינו התפלות של פושעי ישראל שמתפלל עמהם, ובטל הרע שלהם, ונעשה מהרע כפא לקדשה, וזה בחינת אפר שבתפלה: ועפר שבתפלה, הינו שיקשר את עצמו בכלל ובפרט, עם נפשיו ורוחיו ונשמתיו של שוכני עפר, ויעורר אותם בתפלתו, שיתפללו עמו, בבחינת (ישעיה כז): הקיצו ורגנו שוכני עפר. וזהו (איכה ג): יתן בעפר פיהו. כלומר, שיקשר דבורו עם שוכני עפר כנל: וזהו שאמר אברהם בתפלתו (בראשית יח): הנה נא הואלתי לדבר אל ה' ואנכי עפר ואפר, פי זה צריך לבחינת התפלה: וזהו נקרא תפלה בצבור, פי אותיות צבר ראשייתבות צדיקים, בינונים, רשעים. בינוני הוא המתפלל, כמאמר חכמינו זכרונם לברכה (קידושין מ): לעולם יראה אדם את עצמו כאלו חציו נכאי וכו'. צדיקים, זהו בחינת עפר. רשעים, זהו בחינת אפר כנל: ולעורר שוכני עפר – זה יש בפרט ובכלל. בפרט, הינו חלקי נפשירוהינשמה שלו שפאו כפר בגלגול ונתקן. ובכלל, הינו נפשירוהינשמה של שוכני עפר אחרים, לעורר אותם שיתפללו עמו. וזהו בחינת שבעה שבועה הנאמר בפרה, שכל ענינה שבעה, הינו פמוכא (כוזהר אחרי דף עו: ובמדבר רבה פ' יט): שבעה כבוסיק, שבעה פתנים וכו', זהו בחינת תפלה, בחינת (תהלים קיט): שבע ביום הוללתיך:

ו. גם צריך לתקן בתפלתו בחינת שלש קולות, בחינת (קהלת ה): קול כסיל ברב דברים, ובחינת (שמות לב): קול ענות אנכי שומע, ובחינת קול, בחינת (תהלים מד): כל היום בלפתי נגדי וכו'. מקול מחרף ומגדף. וזהו בחינת עין ארו ואזוב ושני תולעת, הנאמר בפרה: ארו זה בחינת: קול כסיל ברב דברים; ברב ההנהגות ואמונות בזובות, שהם בחינת דרכי האמורי, פי פתי יאמין לכל דבר (משלי יד). וזהו בחינת ארו, בחינת (עמוס ב): ואנכי השמדתי את האמורי אשר נגבה ארזים נבחו. והגבוהי קומה, עלפי הרב הן פסילים, פי מחמת גבה קומתו, העשנים העולים מהלב אל המוח להתפשט בפה, ולהתהוות מהם מחשבות, העשנים האלו נחלשים ברב הדרך שיש מהלב אל המוח, מחמת גבה קומתם, ואינם ביכלתם להתהוות מהם מחשבות שכליות, ומחמת זה, הגבוהי קומה הם שוטים. וזה בחינת דרכי אמורי, שאין להם שום שכל, מחמת פי נגבה ארזים נבחו, בשביל זה, הם מאמינים אמונות רבות נבזיות: וקטני קומה, שהעשנים שלהם נתפשלים היטב, ונעשה מהם מחשבות שכליות, אבל מחמת ששכלם יותר מפעשיהם הטובים, בחינת (אבות פ"ג): כל שחכמתו כרבה מפעשיו; עלידיה, בשחמחשבה שכליות חוזרת אל לבם, אין כח בלבם להכיל את השכל, פי עקר חזק הלב, הוא עלידי מעשים טובים. עלידיה הם בבחינת (משלי יז): לקנות חכמה ולב איז; ועלידי זה השכל הם מחטיאים, והן הן הפילוסופים, שאין להם לב טוב וטהור, ואינם בבחינת (תהלים קיט): בלבי צפנתי אמרתך למען לא אהטא לך, ומחמת זה השכל מחטיאים ביותר. והן, בחינת (מלכים א ה): אזוב היוצא בקור. אזוב, זה בחינת קטני קומה, הם בעלי השכל, אבל הלב אינו יכול להצפין כח השכל בתוכו, פי לבם חלש וחסר. ובפרט הנזאפים, העוסקים בתקמת פילוסופיא, שמאד מאד מוזק להם, פי לבם חסר, בבחינת (משלי ו): נזאף אשה חסר לב. וזהו: אזוב היוצא בקור, הינו בקורות הלב, שהשכל יוצא דרך קירות הלב, ואין הלב יכולה להכיל בתוכה את השכל, בבחינת: בלבי צפנתי וכו'. וזהו בחינת: קול ענות אנכי שומע – קול הרופין וגדופין, שמגדפין כלפי מעלה בתקמתם, פידוע. ועליהם נאמר (קהלת

1: ואל תתחכם יותר:

ושני תולעת - זהו בהינתן קול שלישי, שיש לאדם בזיונות וחרפות משונאים, בבחינת: כל היום פלמתי נגדי ובשתי פני פסתני, מקול מחרף ומגדף, וזהו: תולעת, בהינתן (תהלים כב): ואנכי תולעת ולא איש, חרפת אדם ובזוי עם:

וזהו, שהיטה, שרפה, אסיפה, הנאמר בפרה, שהם שלש בחינות אלו: שהיטה, זהו בחינת בטול אמונת פסילים, בבחינת (הושע ה): ושהיטה שטים העמיקו; שרפה, זהו בחינת הזיק הלב, שיוכל להכיל את דברי החכמה בתוכו, בבחינת (תהלים לט): הם לבי בקרבי, כי עלידי שנגעצר דברי השכל בלב, נתחמם הלב, כי השכל הוא פאש עצור. וזהו שרפה; ואסיפה, זהו בחינת בטול הבזיונות של השונאים, בבחינת (בראשית ל): אסף אלקים את חרפתי, זה בחינת בטול קול שלישי כנ"ל:

ז וכל זה צריך המתפלל לתקן בתפלתו: להעלות את הנפלים פאמונות בזביות, להעלותם בתפלתו לאמונה אמיתית, שהיא התפלה, ולקבע בלבם אמונה שלמה. ולתקן את לב המחקרים החכמי פילוסופיא, שיוכל לבם להכיל את שכלם, שלא יחמיא אותם, בבחינת: בלבי צפנתי וכו'. וזה נעשה עלידי פגנת הלב שבתפלה, מתקן את לבם. ולהפך כל הבזיונות והחרפות, להפך לכבוד. כי בשאדם עומד בהיכל המלה, ומכביל את עצמו מפל וכל, ואין רואה שום דבר, אלא את המלה רואה, בודאי בששומע איהו חרפה ובזוי, הוא מפרש את החרפה והבזוי לפרוש של כבוד להמלה, כי איה אפשר שבובא אחר לתוך היכל המלה, ויבזה את המלה, אלא בודאי אלו דברים הם דבורי כבוד. ומתבונן בהדבורים איה לפרש ולצרף אותם, שיתהוו מהם כבוד להמלה. ואין לחשוב, שמא אלו החרפות עליו נאמרים; זה אינו, כי מי הוא, חלא ישותו נתבטל, ואין פאן אלא המלה בעצמו. וזהו (תהלים טז): ובהיכלו בלו אומר כבוד - כל האמירות, צריך לצרפם להתהוות מהם כבוד. ובשעת התפלה, האדם עומד בהיכל המלה, בבחינת (שם נא): אדני שפתי תפתח; "אדני" זהו "היכל" (תיקון יח דף לא). כן צריך לעשות מפל הבזיונות צרופי כבוד להמלה:

ח ועל ידי תפלה בתקונו מתנוצץ אור זכות אבות, בבחינת: חלה זכות אבות (עיין בזוהר שלח הנ"ל ובאות ב). וזה נעשה עלידי תפלות בתקונו, כי חלה זכות אבות, עלידי ויחל משה את וכו' (שמות לב), עלידי בחינת תפלה. ובאתר דאבות תמן, שכנינת תמן, שהיא בחינת חלה, שהיא "גם זאת". כי גם בחינת חלה, שהיא שעור מ"ג ביצים. והוא בחינת ירשת ארץ ישראל, כי זאת המצוה נצטוו שיעשו תבן, כמו שכתוב (במדבר טו): והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה מראשית עריכותיכם חלה תרימו תרומה; כי באתר דאבקה תמן, שכנינת תמן, דהיא בחינת חלה, היא ארץ ישראל. ועל ידי בחינת ארץ ישראל, לא די שנגזל מרע עון של רשעים, אלא גם רואה בהם, מה שהם רצו לראות בו. ועד עכשו עברו משפיות לבם, שהשיגו יותר ממה שהתאוו, ועכשו על ידי ויחל, על ידי חלה זכות אבות, על ידי חלה תרומה, על ידי ארץ ישראל, נעשה לבם תוחלת במשכה מחלת לב (משלי יג):

וזהו: קנה אל ה' ושמר דרכו (תהלים לו) - זה בחינת תקון התפלה, בחינת דריכת הקשת, בחינת התפלה, והן תלת גונוי דקשת, שהם אור האבות המתנוצץ כנ"ל, על ידי זה: ויורמקד לרשת ארץ - זהו בחינת ארץ ישראל. ועל ידי זה: בהגרת רשעים תראה - בחינת: שב לימיני וכו' כנ"ל: וזהו: שכן ארץ ורעה אמונה (תהלים צה); עלידי אמונה, שהיא התפלה, עלידי זה: בא לבחינת ארץ ישראל:

ט ודע, שלא כל אדם יכול לתקן קולות הנ"ל בתפלתו, כי לפעמים הקולות הנ"ל בתפלתו הם יוצאים מרשעים גדולים כל פה, עד כי כל מי שעומד פנגדם הוא מספן נפשו, וצריך לזה תפלה גדולה, כמו תפלת משה רבנו עליו השלום. ואפלו משה רבנו עליו השלום היה ירא מעוג

מלך הפשן, כי אחיות עוג היה סמוך לימין, שהיא ארץ ישראל, עד שאמר הקדוש ברוך הוא למשה: אל תירא אותו (במדבר כא), כי אמר: הא ימינא דיילי אסתלק, פמוכא בזהר (חוקת דף קפד). ועוג אחיותו בימין, שהוא מבני ביתא דאברהם, וארצו סמוך לארץ ישראל, ובשכיל זה היה ירא משה מפניו להתגרות, כל שכן שאר בני אדם, שצריך מאוד לפשפש את עצמו, ולהכין לרשע הרשע איד אחיותו, אם יוכל להתגרות בו ולשיצאה לו:

וזהו שאמר אבא שאול: קובר מתים הייתי - שהיתה השתדלותו תמיד לראות בהגרת רשעים, שבהיחם קרויין מתים (ברכות יח). פעם אחת רצתי אחר צבי - פי עקר מפלתן של רשעים הוא עלידי ירשת ארץ ישראל, עלידי המשכת קדשת ארץ ישראל, בבחינת שב לימיני וכו' כנ"ל, וארץ ישראל צבי היא לכל הארצות (יחזקאל ב). ונכנסתי בקולית של מות - הינו שרצה לתקן קולות הנ"ל. ורצתי אחריו שלש פרסאות - הינו בחינת התפלה, שהם שלש תפלות, ועל ידם מתנוצץ אור שלשת אבות, שהם בבחינת רגלי הכסא, כדי להמשיך אור ארץ ישראל, שהיא בחינת צבי הנ"ל. וצבי לא הגעתי, וקולית לא פלתה - שלא השיג בחינת ארץ ישראל, בטול קולות הנ"ל. וכשהורתי לאחורי - הינו אחר גמר תפלתו, שאז פוסע האדם לאחוריו שלש פסיעות. אמרו לי: של עוג מלך הפשן היא - ואין כל אדם יכול לתקן קולות כאלו, כי אחיותו בימין, ואפלו משה רבנו היה ירא מפניו, עד שהבטיחו הקדוש ברוך הוא: אל תירא אותו פמוכא בזהר (שם). ובשכיל זה בחינת רשע פגוע נקרא פליט, כמו שכתוב (בראשית יד): ויבא הפליט - זה עוג (כ"ר לך לך פ' מב ועיין נדה סא ובתוספות שם וע' מ"ר דברים פ"א), שרצה שיהרג אברהם וישא את שרה. והוא בבחינת: צופה רשע לצדיק - אברהם וכו' - ה' לא יעזבנו בידו, בבחינת: ותאחו במשפט ידי. והקדוש ברוך הוא כבש משפטו מפניו זמן רב, עד זמן משה רבנו עליו השלום, ובשכיל זה נקרא פליט, בבחינת (איוב כג): ואפלטתה לנצח משפטי - שנמלט מהמשפט זמן פביר: ועלידי זה הצדיקים שהם עושי טוב, זוכים לפני ה', כי קדם בריתות הרשעים היה פני ה' מכסה ומסתר בעושי רע כדי להכריתם, בבחינת (תהלים לד): פני ה' בעושי רע להכריתם; ועכשו, תבן בשרואים בכריתות רשעים, תבן נתגלה פני ה' לעושי טוב. וזהו (שם קח): בקשו פניו תמיד; כי עלידי תמיד, שהוא בחינת ארץ ישראל, כמו שכתוב (דברים יא): תמיד יניני ה' אלקיך ביה, על ידי ארץ ישראל תזכו למצא פני ה', כי עלידי ארץ ישראל תזכו לראות בהכריתות רשעים כנ"ל:

וזהו בחינת בלליות מלאך סנ"ל בפלאך מט"ט שר הפנים, בלליות עשיה ביצירה, עלידי שכופלין הפסוק כל הנשמה (כמוכא בכוונות) - בכל נשימה ונשימה צריך להלל את ה' (בראשית רבה פרשה יד). ועלידי עין הרע נכפל הנשימה, בנראה בחוש, פשיש לאדם עין הרע, אזי מנהק ופותר פיו לקבל נשימה כפולה, וכשהנשימה כפולה, גם ההלל צריך לכפל כנ"ל. ובפרט שצריך להלל ולהודות לה, שהציל אותו מעין הרע הזאת, והוא רואה בהגרת רשעים. וזהו בחינת מט"ט שר הפנים מאיר לעשיה, הינו שעושי טוב זוכין לפני ה' כנ"ל, עלידי בריתות הרע עין, שגרמו לכפילת הנשימה: (עד פאן לשון רבנו ז"ל)

לצדיקים ולרשעים, בחינת שכן ארץ, בחינת ארץ ישראל, בחינת בן ימין, שעל ידי התנוצצות אור האבות על ידי התפילה על ידי זה מתגלה קדושת ארץ ישראל, שהיא מקום התפילה ושער השמים, בחינת ג"ם זאת בארץ, בחינת חלה בחינת חלה זכות אבות, וזהו שכן ארץ כי להגיע לארץ ישראל הוא על ידי ורעה אמונה, שמשה הרועה הנאמן רועה את האמונה של ישראל להגדילה (כמובא במקום אחר) והוא הענוו בבחינת עפר הפרה והוא המגלה סוד אלו ההשגות:

פָּרַח אֲדוּמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם וְגו', אֲסוּר לְחַרוֹשׁ בְּשֶׁבֶת חֲרִישָׁה דְשׁוּר, דְּאֲתָמַר (תהלים קכט) עַל גְּבִי חֲרָשׁוֹ חוֹרְשִׁים. וְשִׁכְנֵתָא תַּתְּאָה, אִיהִי פָּרַח אֲדוּמָה, מִסְטָרָא דְגְבוּרָה. תְּמִימָה מִסְטָרָא דְחֶסֶד, דְּאִיהִי דְרָגָא דְאֲבָרְהָם, דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (בראשית יז) הַתְּהִלָּה לְפָנַי וְהִיא תְּמִימָה. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם, מִסְטָרָא דְעֲמוּנָא דְאֲמִצְעִיתָא. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֶיהָ עוֹל, מִסְטָרָא דְשִׁכְנֵתָא עֲלָאָה, דְּאִיהִי חֲרוֹ. בְּאֲתָר דְּאִיהִי שְׁלֵטָא, וְחֶזֶר חֶקְרָב לִית רִשׁוֹ לְסְטָרָא אַחְרָא לְשִׁלְטָאָה. לֹא שְׁטוֹ, וְלֹא מוֹשְׁחִית, וְלֹא מוֹלָאָה הַמּוֹת, דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְגִיְהִנְבָם. (ע"כ רעיא מהימנא). – פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול, ועתה מבאר משה תיבות הפסוק אהת לאחת. ומקדים. אסור לחרוש בשבת חרישה של שור. שנאמר על גבי חרשו חורשים. כי שבת היא ש-בת כידוע (תיקונים) ש' תלת גוויני דעינא שהם האבות, בחינת התנוצצות אור זכות האבות, בתפילה שהיא השכינה בחינת מלכות, בחינת בת, בחינת ארץ ישראל, בחינת שלמות האמונה על ידי האבות שוכני עפר ומשה הקם עמהם, כי בשבת שהוא מעין עולם הבא מאיר אור האמונה בשלמות מעצם השבת אשר קביעא וקיימא, בחינת ראו כי ה' נתן לכם את השבת (כמובא במקום אחר) ולכן אסור לקבל האמונה מבחינת חרישה בחינת התבוננות בהצדקת הרשע, כי שבת היא בחינת התגלות משפט ה' לעתיד לבוא בגלוי ולא למרחוק. וזהו שאסור לחרוש בשבת חרישה של שור, כי חרישה היא בחינת העמקת האדמה במענה וחרין ישר כביכול, שהרשעים חושבים בלבם כי ישירים מעשיהם ונראה להם כי אין ה' יתברך פורע חובם, כי יונקים מהסתרת פני ה', כי הוא הפנה כביכול עורף וגב לצדיקים, וזהו על גבי שהוא הסתרת פנים, בחינת משפט טוב כביכול לרשעים ששעתם מצלחת ואין נפרע מהם כנ"ל, על זאת ההנהגה של בחינת גב, חרשו חורשים אלו הם הרשעים המכלים כביכול האדמה בחינת מלכות אמונה, עד שנפגמת מעט גם אמונת הצדיקים. שאז דייקא על ידי החושך כן זוכים הצדיקים לראות למרחוק בחינת שור וזה הוא גם חרישה של שור, חרישת הרשעים, בחינת שתיקת הרשעים מלחזור בתשובה, שעל ידי זה החושך של מעשיהם הרעים נעשה בחינת שור וראיה של הצדיקים דייקא למרחוק, עד שהצדיקים זוכים לבחינת תפילה בחינת חרישה טובה במענה ישר באמונה בצדקת ה' עליהם, בחינת חרש ולחש אשר בתפילת העמידה באמונה בחינת רגלי עמדה במישור ולב ישר ללא עקמומיות, אך עתה בשבת שיש כבר שלמות אור האבות ושלמות התפילה והאמונה וארץ ישראל יוצאת מיד הסטרא אחרא, אזי אסור לחרוש וללחוש בתפילה בכוח הראיה למרחוק בחינת שור, אלא להתפלל באמונה שלמה בכוח עצם השבת בחינת ש-בת כנ"ל, להתפלל בכונה כבר עכשיו כעין לעתיד בחינת מעין ועולם הבא, בשפה ברורה כאילו כבר קבלו הרשעים עונשם במשפט. והבן היטב כי הדברים דקים להבחין בין תפילת החול לתפילת השבת.

ושכינה התחתונה היא הנהגת ה' השוכנת אפילו למטה במקום

דבר אל פני ישראל ויקחו אליה פרה, האי פרה לדכיותא קא אתינא. לדכיותא למסאבי. פרה דקבילת מן שְׁמַאֲלָא. ומאן הוא לשְׁמַאֲלָא. שור. כמה דאת אמר, (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל. אדומה, סמקא כוורדא. דכתיב, (שיר השירים ב) פשושנה בין החוחים. אדומה: גזרת דינא. – אומר הקב"ה למשה שלמדס ענין ההתקשרות בשעת התפילה לצדיקים הענווים כמותו, שהם בחינת שוכני עפר, בעלי האמונה השלמה בצדקת ה' ומשפטו הישר, וזהו דבר אל בני ישראל ללמדס כנ"ל ויקחו אליה, משה הענוו מכל אדם, בחינת אנכי עפר, פרה, היא התפילה, בחינת ונשלמה פרים שפיתנו. והנה פרה זו באה לטהר מן מעט החוסר האמונה השלמה אשר בלב המתפלל, חוסר אמונה בצדקת ה' בעת שמצדיק את הרשע, כי באמת הוא לטובת הצדיק. וזאת התפילה באה לטהר לטמאים מעט בבחינת מיתה, כי מי שיש אין לו אמונה חיוו אינם חיים (ספר המידות) הם אטומים בלבם בקושיות על הנהגת ה' במשפטו כנ"ל להצדיק הרשע. ועתה ממחרים מזאת הטומאה והאטימות, כי עתה על ידי בחינת עפר ועפר שבתפילה והתקשרות לצדיקים השלמים באמונה, על ידי זה יכולים להסתכל למרחוק ולהבין כי צדיק וישר ה' צורי ולא עלותה בו, כי היא תפילה שמקבלת מראית צדקות ה' למרחוק בחינת פרה שמקבלת מן השמאל, מבחינת דין שהוא בחינת צמצום האור הגדול שנעשה דייקא על ידי הצל המחשיך שהוא בחינת הצדקת הרשע, כי באמת הוא דייקא כדי שהצדיק שעתה מאור עיניו קטן, אזי על ידי הצל המחשיך בחינת דין בחינת שמאל יוכל לראות למרחוק את התכלית הרחוק של לעתיד, שממנו הנהגת ה' עתה לרשעים בהצלחתם, ומה הוא השמאל – שור, שהוא לשון ראיה למרחוק בחינת אשורנו ולא עתה, אלא לזמן רחוק. כמו שנאמר במרכבת יחזקאל, אשר היא סוד משפט צדק של הנהגת ה' בעולמו, שם נאמר, ופני השור מהשמאל, דהיינו הארת טוב הנהגת ה' בבחינת פנים בחינת ופני, הוא על ידי השור, כי הארת הפנים הוא על ידי ההסתכלות למרחוק הנעשית על ידי השמאל שהוא צמצום האור, בחינת צל וחושך, שדיקא על ידו יכולים הצדיקים לראות צדקות ה' כהררי אל, בחינת אשא עיני אל ההרים, כי צדקות ה' הפנימית היא עליונה כהר ונשגבת ונכונה, למרות שבפועל המשפט כבוש במקום חשוך ונמוך בתהום רבה, כמה שכביכול מצדיק בחיצוניות את הרשע לעת עתה. והנה מכל הנ"ל מקבלת הפרה שהיא התפילה באמונה שלמה כנ"ל מן השור כנ"ל. והיא אדומה – סמקא כשושנה, שהרי כתוב כשושנה בין החוחים, אדומה היא בבחינת גזרת דין, כי גזר הדין והחושך, שהוא הצדק הטוב לרשעים המחשיך עיניהם לשגות, ומאיר עיני הצדיקים כנ"ל, הוא אדום כשושנה שדיקא ניכר יופי האודם והצדק כאשר היא בין החוחים, הם הקוצים, שהם הרשעים, שדיקא כאשר מגיע אליהם המשפט להצדיקם, נעשה בחינת אודם וחושך המאיר עיני הצדיקים לראות בבחינת צדקתך כהררי אל כנ"ל שעל ידי זה נשלמת האמונה ומתיישר הלב ויכולים הצדיקים להתפלל כראוי, והעיקר על ידי ההתקשרות למשה כנ"ל הלוקח הפרה והתפילה של ישראל לתקנה, כי הוא המאיר לכולם האמונה השלמה בצדקות ה', כי הוא המשיג בשלמות סוד המרכבה ופני השור לשמאל.

רעיא מהימנא הוא משה הרועה הנאמן להשגיח על הצאן לגדל אמונתם, הם ישראל, אשר מאיר בהם האמונה בישרות משפט ה'

תחתון מאוד, בתהום רבה וקושיות שכלב שיש מזאת ההנהגה שבתהום, זאת השכינה שהיא בחינת מלכות פה, בחינת ארץ ישראל, הנקראת פרה, והיא התפילה אשר מאיר בה התנוצצות אור זכות האבות, שוכני עפר, אברהם יצחק ויעקב אשר המתפלל מקשר עצמו אליהם בשעת עמידתו כי באתר דאבות תמן שכינתא תמן היא התפילה בשלמות האמונה. והיא אדומה – מצד הגבורה והתנוצצות זכות יצחק, אשר כהו עיניו מראות מפני הצלחת המקטירות לעבודה זרה או מפני אי הבנת המשפט של העקדה כאשר המלאכים רצו לשוחטו, אך דייקא על ידי הצל ראה אז בבחינת שור למרהוק, להמשיך הברכות, עד שלעתיד יקבלו בני יעקב הברכות בזמן קץ חי (אותיות יצחק בלשון עתיד) זמן משפט הטוב לצדיקים פריעת חוב מן הרשעים. ומשם קיבל כוח האמונה בתפילה וכן אנו בניו. תמימה – מצד התנוצצות זכות אור החסד שהוא דרגת אברהם, ראש למאמינים, שנאמר בו התהלך, בבחינת הנהגת עצמך באמונה שלמה וענווה ללכת ממקום הניכר לארץ ישראל הקדושה, הפך דרכי האמורי ואמונות כוזביות וגאוה בחינת עץ ארז אלא בחינת אזור ואפר להכניע החכמות ולהגדיל הלב. וזאת ההליכה היא, לפני, כדי לגלות פני בחינת בקשו פני תמיד, על ידי תמיד שהיא ארץ ישראל, בחינת תמיד עיני ה' אלוקיך בה, והיה תמים ושלם בראה ואמונה, כי ישרים דרכי. ומשם גם אנו מקבלים כאמור כוח התפילה וזכות ירושת ארץ ישראל. וזאת הפרה האדומה והתמימה אשר אין בה מום, אלא שלמות אהדות חסד והגבורה מצד התנוצצות זכות אור יעקב אשר מצד העמוד האמצעי ומשפט ישר להשיג ישרות צדקת הנהגת ה', שמשם כוח האמונה השלמה לעמוד בתפילה בלב ישר, בחינת רגלי עמדה במישור, בחינת עמוד האמצעי כנ"ל. נמצא שעל ידי זכות אבות מאירה התפילה ועל ידי שלמות התפילה מאיר זכות האבות וזוכים לירושת הארץ, כמובא כמה פעמים בליקוטי מוהר"ן שבחינת זה מביא לזה וכן זה לזה. אשר לא עלה עליה על – הוא עול הכפירות והכבדת הלב בקושיות הבאים מן החורשים על הגב והסתרה כנ"ל אלא להפך נשלמת האמונה והלב בחרות, בחינת בינה ליבה, כי לא עלה עליה, על התפילה העול מצד ובזכות השכינה העליונה אשר היא תמן מעל האבות בהררי אל, שהיא חרות מכובד העול שכלב. במקום שהיא שולטת נאמר שם, וחזר הקרב באמונות כוזביות ורשעות, אין לו רשות לצד האחר לשלום, לא שטן ולא משחית ולא מלאך המוות, שהם מצד הגהנום, כי עתה אור פני ה' מאיר בתפילה בזכות אבות, באמונה שלמה, כי אין עוד מלבדו ומשפטו ישר ונגלה. והיים נמשכים למתפלל להחיותו בבחינת גן עדן שהוא הפך המיתה והגהנום כנ"ל. וכל זה החיות הוא על ידי פרת התפילה שבעבודת הלב, הפרה התמימה ואדומה אשר אין בה מום אשר לא עליה עליה עול, אשר עפרה מטהר מן מומאת מיתת הלב.

תמימה, מאי תמימה. כמה דתנינן, שור תם ושור מועד. (קס"ג ע"ב) שור תם דינא רפויא. שור מועד דינא קשיא. אנה קבא תמימה דינא רפויא, גבורה תתאה, דא היא תמימה. גבורה עלאה, דא היא דינא קשיא, והיא יד החזקה תקיפה. – וכן יש לפרש עוד כביכול בפנים אחרות שהוא באמת אחד עם הפירוש הקודם. תמימה, מה זו תמימה? כמו ששינינו כי יש בחינת שור תם ובחינת שור מועד. שור תם הוא בחינת דין רפה, מה שהקב"ה מחליש כוח הדין מהרשע ואוחזו ידו במשפט מלחפרע מן הרשע אלא דן אותו לכף זכות והסד, בחינת תמימה כנ"ל מצד אברהם כנ"ל שדייקא על ידי זה כהו עיני הרשע ונכנע, ונתחזק מאור עיני הצדיק בחינת שור וראיה כנ"ל. שור מועד הוא בחינת דין קשה לעתיד לבוא

לרשעים כיום הדין הגדול והנורא. כך כמו שלמדנו על שור, שהוא ההסתכלות למרהוק על ידי הדין הרפה והחלש לרשעים, אשר שממנו דייקא כוח התפילה של הצדיקים, דהיינו, כך כמו בחינת הדין פרה לרשעים, בבחינת שור תם כנ"ל גם כך יהיה כוח הפרה והתפילה, שתהיה תמימה באור חסד אברהם ודין רפה, בגבורה התחתונה המתלבשת בפה המתפלל, כי על ידי שה' יתברך החליש למעלה הדין במשפט אשר לרשע, כך יהיו בתפילה למטה גבורות מוצאות פה בחלישות הדין והתחזקות החסד, שזו היא תפילה תמימה ושלמה באמונה. וכן יש בחינת גבורה עליונה, אשר זה הוא דין קשה לרשעים בגלוי, במשפט הראוי לפי מעשיהם אשר לא משתלשל בגבורה תחתונה בפה המתפלל כנ"ל אלא בפריעת חוב הרשעים בפועל ממש והיא יד החזקה ותקיפה שיפרע מהם לעתיד ביום הדין כנ"ל.

אשר אין בה מום, כמה דאתא אמר (שיר השירים ד) כלה יפה רעיתי ומום אין בה. אשר לא עלה עליה עול. על פתיב, כמה דאתא אמר (שמואל ב כג) ונאם הנגר הוקם על. מאי טעמא. פגין דהיא שלומי אמוני ישראל, ועליה לאו היא אלא עמה. אשר לא עלה עליה על, היינו דפתיב, (עמוס ה) בתולת ישראל, (בראשית כד) בתולה ואיש לא ידעה. – אשר אין בה מום, כמו שנאמר בלך יפה רעיתי ומום אין בה, כי השכינה רעיית הקב"ה, המנהגת העולם, אין מום וחסרון ורע בה ח"ו אלא הכל יפה ונכון ומסודר וישר ועל ידי האמונה בזאת, אין חסרון בלב והתפילה גם כן. והוא בחינת בהיכלו כולו אומר כבוד, שכל החרפות והבזיונות שהם בחינת דין וחסרון, יש להפכם על ידי האמונה לכבוד בהיכל המלך ללא כל חסרון. אשר לא עלה עליה על. על כתוב בלא אות ואו. לרמוז לבחינת על בניקוד קמוץ מלשון מלמעלה. כמו שנאמר בדוד ונאם הגבר בגבורות תפילתו במוצאות פה בדינא רפיא ושור תם, הוקם ונעמד על רגליו במישור לב בתפילה. מה הטעם שנעמד בגבורה ועלה ונתעלה תפילתו? מפני שהיא השכינה העליונה בחינת חרות מן כפירות הלב כנ"ל היא שלומי אמוני ישראל, בחינת חיוזק האמונה בתפילה על ידי הראיה בחינת שור בחינת גבורה בחינת נאום הגבר. על ידי שרואה שה' יתברך מחליש כוח הדין לרשעים כדי להפרע מהם לעתיד כנ"ל. ועליה על השכינה התחתונה אין היא נמצאת, אלא עמה באותה מדרגה, כי מתגלה גם בפועל למטה בעולם הזה כזכות התפילה וזכות האבות כוח הכרת הרשעים וכוח ירושת ארץ ישראל, אשר בה השכינה התחתונה בחינת תמיד עיני ה' אלוקיך בה. עוד יש לפרש אשר לא עלה עליה על, היינו מה שכתוב בתולת ישראל היא כנסת ישראל המתקנים התפילה והאמונה, כי עתה היא בבחינת בתולה ואיש הוא הקב"ה לא ידעה להשפיע בה מלמעלה שפע חיים. כי רק לעתיד בזמן יום הדין והכרת הרשעים וזמן ירושת הארץ וקיובו הגלויות יהיה הייחוד השלם בין קב"ה ושכינתה, בין הקב"ה לעם ישראל ובחינת וידע האדם, בחינת ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, וזה יהיה בזכות משה משיח רועה נאמן אשר ישכון בארץ, ויהיה כלול מן האבות, אשר יקום בתחייה וכן יקים עמו כל הצדיקים ואשר יביא הפרה האדומה לטהרנו מטומאתנו והוסר האמונה ובזכותו נזכה להיכנס לבית המקדש בטהרה במהרה בימינו אמן.

עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולהחדש בהבנת מאמרי זוהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד זוהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא כולה הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקוטי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטים להרב רבי אברהם בן רבי נחמן זצוק"ל. וזה לשונו "...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאתה לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו ובזוהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר זוהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמת רבנו הקדוש נשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דדיון. לכן נרמזו אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זהר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זהר רשב"י הנסתר, שהוא אור זוהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם לחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר זוהר: כהאי חיבורא דילך דאיהו ספר זוהר, יפקין ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.

עצות על פי הלימוד

א. לראות במפלתם של רשעים אי אפשר אלא עלידי בהינתן ארץ ישראל:

ב. עלידי תפלה בתקונו (כמבאר בתפלה מן ארת נ"א וכו') עד ארת נ"ו) מתנצחין אור זכות אבות. ועלידי זה ממשכיין בהינתן קדשת ארץ ישראל גם עכשו בגלות, שהוא תחת יד הסטרא אחרא ואין ובלת בקדשתה להתגלות, אף על פי כן וכולין לגלות ולהמשיך קדשתה אפלו בגלות המר הזה עלידי התנצחות אור זכות אבות. ועלידי שנתגלה קדשת ארץ ישראל, עלידי זה וזכין לראות במפלתן של רשעים, ולא די שהארץ נצול מהרשע, אף גם רואה בהרשע מה שהרשע רצה לראות בו. וכל זה נעשה עלידי למוד זכות שמלמדיו על הרשע. גם עלידי זה הצדיקים שהם עושי טוב זוכין לפני ה':

ג. מצות הלה היא בהינתן ירשת ארץ ישראל. כי עלידי הלה זוכין להמשיך אור זכות אבות, שעלידי זה זוכין לגלות קדשת ארץ ישראל וכלל הנ"ל:

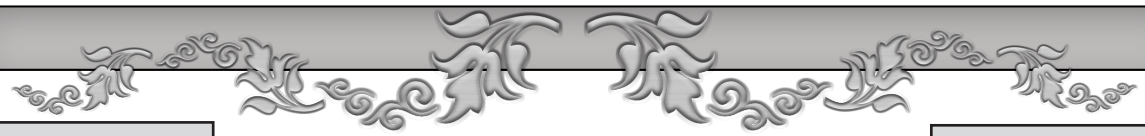
תפילה על פי הלימוד

לכל אסתפל בשום דבר הפוגם את הראות, ואל תמשני ואל תעזבני ביום חס ושלום, ותציל עני כמני מהזק מפניו, כמו שכתוב, מציל עני מהזק מפניו ועני ואכיון מוגזלו. ותקים בנו מקרא שכתוב, צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו. ה' לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו. עזרנו שיתחזק מאור עינינו בקדשה ובטהרה גדולה, עד שיהיה לנו כח לראות למרחוק, ונזכה ונהיה ונראה ונשיג צדקתך וישרת דרכך, ונדע ונבין כי ה' הצדיק, אפי' עליי שהרשע זוכה בדיון, ועלי ידיך תתאמץ ותתחזק אמונתנו, ונזכה להאמין בך ה' אלקינו בכל לב ונפש, ותפשיט לבנו מעקמימיות שבלבבנו, ותסיר מאתנו כל מיני עקמימיות שבלבבנו, ותניש את לבבנו להאמין בך בשלמות אמונה בלי שום עקמימיות בלל. ואזכה לחזק את עצמי עלידי שלמות האמונה הקדושה, להתפלל על כל צרכי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה ואספר לפניך באמת ובתמימות וביושרת לבב בלי שום עקמימיות ועקמימיות בלל. ואזכה להאמין כי הכל ברשותך אפלו לשנות הטבע, ואין אתה מקפח שכר כל בריה, כי צדיק וישר ה'. ואזכה תמיד להתפלל ולהודות לך בישר לבב, באמת ובאמונה שלמה בקדשה ובטהרה גדולה:

לי ואנכי תולעת ולא איש, נבזה וחדל אישים, פגום ומקלקל, הרום ונשחת, ננוע ומענה, מטרף ומבלבל, חלוש ביה, חסר דעה, מרחק בתכלית מרחוק, להיכן אברה להיכן אנוס, איזה עצה, איזה תחבולה אבקש, לקבל כח לעמד בקשרי המלחמה, מה אומר מה אדבר מה אצטדק האלקים מצא את עוני, לך ה' הצדקה ולנו בשת הפנים פיוס הזה. דלו עיני למרום, דלו עיני למרום. עיני לך תלויית, עיני לך מיתלות, אלקי נשאתי את עיני היושבי בשמים, דלו עיני למרום ה' עשקה לי ערבני. עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא מרשת רגלי. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: ויבן תעורני ברחמיך הרבים ויבססני העצומים, ותורני ותלמדני תדרך הישר והיכון, באפן שאזכה להנצל מארס עיניהם הרעה של האויבים והשונאים. ותזכנו ותלמדנו שזוכה להתנדב במדותיה הקדושות, ונזכה לדון את כל הרשעים וכל האויבים והשונאים כלם נזכה לדונם לכף זכות תמיד, ולהשתדל בכל עז למצא בהם זכות תמיד. ותפשיט ידך הגדולה ותאחו בפשפט ידך, ותפלטם מפשפטם זמן פביר, ועלידי צל ידך הקדושה תכסה עלינו וצילנו מארס עיניהם הרעות, ויבצל בנפיד תסתירנו. ותקחה ותחשיך מאור עיני הרשעים עלידי צל ידך הקדושה, באפן שלא יהיה שום כח לארס עיניהם הרעות להזיק לנו בלל, ותשים פרגוד ומסך המכדיל בין עיניהם הרעות ובינינו, ותקים בנו מקרא שכתוב, ויבצל ידי כפיתיד. ותחזק מאור עינינו ותקדש את עינינו בכל מיני קדשות, ותעורני ותשמרני

"אשא עיני אל הקרים מאין יבא עזרי. עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ". רבונו של עולם, אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב, עשה למען זכות אבותינו וזכני לבא לארץ ישראל חיש קל מהרה. ועזרנו והושיענו וזכנו שיתגלה קדשת ארץ ישראל גם עכשו בגלות המר הזה, אשר בעונותינו הרבים, ארץ ישראל היא תחת יד הסטרא אחרא. אפי' עליי כן זכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב, תגלה קדשתה העצומה גם עתה, ועלידי זה נזכה להפיל את אויבנו תחתנו, ויקים בנו מקרא שכתוב, שב לימיני עד אשית אויביך הדום רגליך. וזכר לנו ברית אבותינו כמו שכתוב, וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אבך והארץ אבך. ונאמר, ונאף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלקיהם: רבונו של עולם, אתה ידעת, מי ומי עומדים עלינו. שלא אהד בלבד עומד עלינו לכלותינו חס ושלום, אלא הרבה מאד עומדים עלינו, ובכל יום ובכל עת, ה' מה רבו צרי רבים קמים עלי. רבים אומרים לנפשי אין וישועתה לו באלקים סלה. כל רואי ילעינו לי פטירו בשפה יניעו ראש. שרקו ויחרקו שון אמרו בלענו. ועיניהם לטושים עלינו הפה יביטו וראו ביי ועיניהם רעה עלינו כל היום. רבונו של עולם יודע התעלומות, אתה יודע את גדל עצם עינם הרעה מאד שרוצים להתגבר עלינו חילקה, אשר אין אנו יודעים איך להסמוך ולהסתר מפני ארס עיניהם הרעות, צרי ילטוש עיני

לעילוי נשמות
מאיר צבי בן הרב נחמן ישראל
ת.נ.צ.ב.ה.

להצלת שמעון בן רמונה רוחמה, ולדוע של קיימא
וכן לרפואה שלמה רחל בת מול ורמונה רוחמה
בת שמחה

לעילוי נשמות מירה בת אשר
ת.נ.צ.ב.ה.

לרפואת חיה ליאורה
בת פטריסיה

ליצירת קשר להארות ותרומות nahalzohar@gmail.com

לעילוי נשמת דבורה בת חיים
ת.נ.צ.ב.ה.